

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2024 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2024 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko Towarzystwu (...) spółka akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 23 marca 2023 r.

sygn. akt VII C 760/22

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia uprawomocnienia się postanowienia o kosztach.**

Ryszard Małecki

UZASADNIENIE

Apelacja okazała się bezzasadna.

Zarzuty dotyczące oceny zeznań świadka J. J. w kwestii potrzeby korzystania z pojazdu zastępczego nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w związku z dalej idącym ustaleniem Sądu Rejonowego, że ubezpieczyciel już na etapie zgłoszenia szkody przez poszkodowanego złożył poszkodowanemu ofertę zorganizowania najmu pojazdu zastępczego, a następnie potwierdził swoją propozycję mailem i w piśmie z dnia 9 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, w szczególności uwzględniając fakt złożenia przez pozwanego poszkodowanemu oferty zorganizowania pojazdu zastępczego.

Obowiązek ubezpieczonego minimalizowania szkody określony w art. 826 § 1 kc. oznacza, że w razie zaferowania mu przez ubezpieczyciela sprawy szkody zorganizowania usługi najmu pojazdu zastępczego wg stawek preferencyjnych (rozumianych jako całkowity koszt najmu – sumę stawki dziennej czynszu i innych usług), ma obowiązek przynajmniej zapoznać się z nią, porównując z innymi ofertami na rynku, chyba że w zakresie innych niż czynsz warunków najmu, jest ona dla niego mniej korzystna niż oferty dostępne na rynku. Jeżeli oferta ubezpieczyciela jest korzystniejsza

od ofert rynkowych, poszkodowany nie ma obowiązku z niej skorzystać, wówczas jednak musi liczyć się z wypłatą odszkodowania obejmującego koszt najmu pojazdu zastępczego nie wyższy niż koszt najmu oferowany przez ubezpieczyciela. Jeżeli z ustaleń faktycznych wynika, że poszkodowany w ogóle nie był taką ofertą zainteresowany, to nie może żądać odszkodowania w wysokości przekraczającej stawki zaproponowane przez ubezpieczyciela.

W niniejszym wypadku bezspornym było, że przy zgłoszeniu szkody pozwany zaoferował poszkodowanemu zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego i podał akceptowane przez niego stawki takiego najmu, jeżeli poszkodowany by z jego oferty nie skorzystał. Poszkodowany nie skorzystał tej propozycji. Poszkodowany po uzyskaniu od pozwanego informacji o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego, winien podjąć próbę ustalenia warunków najmu za pośrednictwem pozwanego i dopiero w razie ustalenia, że warunki te są dla niego obiektywnie mniej korzystne niż oferta rynkowa albo wiążą się niedogodnościami (np. z uwagi na brak pojazdu z danego segmentu lub niekorzystne warunki podstawienia i odebrania pojazdu), mógł zawrzeć umowę na wolnym rynku. W sytuacji gdy poszkodowany nawet nie podejmie próby weryfikacji rzetelności oferty ubezpieczyciela, nie może w procesie podnosić zarzutu, że oferta nie była odpowiednia – to na nim w związku z tym spoczywa ciężar dowodu, że oferta najmu ubezpieczyciela miała charakter pozorny. Tej okoliczności powód nie wykazał.

W tej sytuacji należało uznać, że poszkodowany nie zrealizował obowiązku dążenia do minimalizacji szkody, a co za tym idzie koszt najmu po złożeniu oferty przez pozwanego, przekraczający stawki podmiotów współpracujących z pozwanym należało uznać za niepozostający w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem ubezpieczeniowym.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 385 kpc. oddalić apelację.

Koszty procesu w instancji odwoławczej obciążały powoda w całości na podstawie art. 98 § 1 kpc. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego wynikała z § 2 pkt 3 w zw. z § 10 § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.

Ryszard Małecki